

Діло

Виходить що-дня рано
крім понеділків.

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 18, II. пош.
Конт. почт. шляд. 26.726
Адреса тел. „Діло-Львів“.

Число телефону 261.

Рукописи
редакції не повертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:
місячно 3-60 К.
квартально 10-
піврічно 20-
річно 40-
у Львові (без доставки):
місячно 3-
квартально 9-
піврічно 18-
річно 36-
в Німеччині:
піврічно 20-
річно 40-
За валюту адресу
платити сн 50 с.

Ціна оголошень:

Стрічка петитова, двохви-
стока 46, в надписанні 66, в
обов'язках 80 с, в редакційній
часті 1 К. Повідомлення про
випадки і заручки 1/64.
Некрологи стрічка 1 К.
Стаді оголошення за окремою
умовою.
Одні перевірки коштів
у Львові 12 с.
на провінції 14 с.

Видав.: Видавничя Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Ваомль Панейно.

Приїзд Митрополита Шептицького.

Привітанє Архикн. Вільгельма.

Львів, 9. вересня 1917.

Нині, як ми вже донесли в числі з ниніш-
ної дати, прибув з Відня до Львова о год.
1917 во пол. Архикнязь Вільгельм, щоби в іме-
ні Царя повитати вавтра Митрополита Шеп-
тицького з поворотом до його рідного краю
Митрополитської столиці.

Щоб дати вислів своїм почуванням з при-
воду цього надзвичайного акту прихильності
Монарха до українського народу, явила ся на
дверях делегація українських центральних орга-
нізацій, щоби повитати Архикнязя Вільгельма.

В склад делегації входили: секретар На-
родного Комітету д-р Степан Баран, радник
двора Олександр Барвницький, адвокат д-р
Бачинський, о. дир. Теодозій Лежогубський, епи-
скоп Луцький о. Йосиф Боцш, крилошанин о.
Тит Войнаровський, командант львівської Збір-
ної Станиці УСС, отаман д-р Михайло Воло-
шин, радник Іздор Громницький, адвокат д-р
Евген Гвоздецький, директор „Земельного Гло-
пального Банку“ д-р Лесь Кульчицький, голова
Народного Комітету посол д-р Кость Левиць-
кий, о. дир. Теодозій Лежогубський, о. дир.
Василь Лишняк, редактор „Діла“ д-р Михайло
Яозинський, нотар Йосиф Онискевич, посол
Володимир Сінгалевич, надрадник Юліан Сі-
чаківський, о. радник Олександр Стефанович,
архидіакон д-р Кирило Студинський, директор „Дні-
стра“ д-р Стефан Федак, промисловець Софрон
Ференцевич.

На пероні в місті, де мав спинити ся са-
мий Архикнязь, устали ся на переді коман-
дант міста ген. Новогри з адютантом і дирек-
тер поліції радник двора д-р Райнхольд, а да-
ль вівколом стаяла українська делегація.

Коли поїзд спинив ся, Архикнязь, одягну-
тий в полевий мундур з відзнакою УСС, на
шляху, вийшов у товаристві адютантів на пе-
рон. Тут найперше представили ся йому коман-
дант міста і директор поліції, після чого

Д-р Кость Левицький

виголосив отсю промову:

(По німецьки) „Ваша Царська Високі-
сть! Делегація українських центральних органі-
зацій має честь найвдданіше повитати Вашу
Царську Високість і зложити подяку за ласка-
ве прибуте до нашої столиці. Поворот нашого
князя церкви до рідного краю приніс україн-
ському народови щасливу вість, бо його Вели-
чність наш Цар найласкавіше зарядив, що-
би Ваша Високість в імені його Величності
повитала українського Митрополита в його
столиці. Ми всією сей акт Царської ласки
не можемо оцінити, не тільки як вислів признаня
для витреваного й патріотичного поведеня на-
шого Князя церкви, але також як найласкаві-
ше признанє для повного пожертваня й вір-
ного поведеня українського населеня в сім
важнім часі.

(По українськи) „Ваша Царська Висо-
кість! Тим більше тішать нас ся Найвища
господина, що як раз Ваша Царська Високість
ставил її речником, — бо-ж Ваша Царська Висо-
кість пробуваючи довгий час в боєвих рядах
на нашій землі, мали нагоду заінтересувати ся
долею нашого народу, пізнати сей нарід та ви-
розуміти його чисті патріотичні почування. Тому
ваш український нарід прийме вість про сю го-
стину в радістю як заповіді діяшого часу. Він
дякує своєму Цареви за його ласкавість та
визнає в рух свого великодушного Монарха
хрестої діла. Відповідаючи сам почуванням на-
шого народу, відносимо оклик: його Вели-
чність наш Цар Карло I, нехай живе! Многая
літа!“

Оклик „Многая літа!“ повторила трикрат-
но ціла делегація.

Його Царська Високість Архикн. Вільгельм
відповів:

(По німецьки) „Його Величність в цілі но-
вого признаня патріотичного поведеня Вашого
Митрополита в Своєї ласці поручив мені в Йо-
го імені повитати тут Митрополита. Навоєня
мене вдоволенем, що зможу донести його Ве-
личности, що аступництво українського на-
селеня скористало з сеї нагоди, щоб так часто
доказаній його лояльности знов дати вислів
через свого покликаного речника.

(По українськи) „Прошу Вас, Панове, не-
реказати від мене українському народови мою
сердечну подяку за Ваш привіт та за патріотичні
почування супроти Царя і Монархії“.

Розмова з учасниками делегації.

Тепер речник делегації д-р Кость Левиць-
кий представив Архикнязеви учасників делегації.
Архикнязь з кожним вдавав ся в розмову, ви-
казуючи заінтересованє і знанє наших відно-
син. Значну часту учасників делегації — як по-
казало ся з розмови з ними — знає Архикнязь
по імені з їх публічної діяльности.

Від'їзд з двірця.

По скінченню представленя учасників деле-
гації Архикнязь, відпроваджуваній командантом
міста, директором поліції й делегацією, удав ся
з перону двірськими сходами перед дворець, де
на нього ждав автомобіль, щоб завести його
до готелю Жоржа.

Приїзд Митрополита.

Львів, 10. вересня 1917.

Нинішня подорож Митрополита до Льво-
ва — оповідає нам один з очевидців, який їхав
тим самим поїздом, — була вже від Освенціма
тріумфальним походом. Не тільки на стаціях
ждали товпи народу з процесіями, але здож
цілого зеліничного шляху процесії і нарід. На
більших стаціях витали Митрополита делегації.

В самім Львові

публика збирала ся в двох місцях. Від
двірця аж до костела Єлисавети сягали учасни-
ки походу, які устали ся в порядку, який уста-
новив комітет, а також непроглядні товпи на-
роду. Крім того величезні товпи народу з чи-
сленими процесіями ждали на площі св. Юра.

На двірці.

Поїзд, яким їхав Митрополит, мав прибути
в год. 1:45 по пол.; прибув з кількатиновим
припівненєм. Від перону, через сальо приняти
і двірські сходи, устали ся найвизначніші
члени нашої громади. Як тільки поїзд спинив
ся, на австрій Митрополитови вийшов його
Високість Архикнязь Вільгельм в військовім оку-
рженю і капітули всіх трьох обрядів. До Митро-
полита, при його виході на перон, підійшов
Архикнязь і привітанє його. Потім Митрополит
привітанє ся з членами капітули.

Тепер в товаристві Архикнязя і оточений
членами капітули вийшов Митрополит до сальо
приняти, де перший промовив до нього в іме-
ні львівської гр. кат. капітули

о. овіція Андрій Білецький.

Вивезли Тебе — говорив він — за сповненє
обов'язку. Тепер ми прийшли подякувати Тобі
за трилітні стражданя. Далі вказав бесідник на
заслуги Митрополита для церкви і народу з пе-

ред війни; до сих заслуг прилучаєть ся що-ино
перебує стражданє, а також заходи коло при-
верненя сходу для католицької церкви.

Закінчив о. офіціял свою промову бажан-
єм, щоб Митрополит прожив в здоровлю як
найбільше літ, щоб під його жезлом ародило
ся багато добра на нашій землі та щоби його
молити причинили ся до наступленя мира, який
має такого речника в особі нашого Монарха.

Митрополит в кількох словах подякував
о. офіціялови і привітанє ся з ним.

Тепер промовив від міста Львова

радник двора Фідлер,

витаючи Митрополита в приїздом до столиці
крає і бажуючи йому сил до сповненя апо-
стольської місії там, де темнота царства о-
повида уми братнього народу.

З черги витали Митрополита

в імені Жидів

предсідатель віроісповідної громади д-р Вассер
і рабін д-р Бравде.

Тепер в імені Комітету для привітаня Ми-
трополита промовив

Д-р Стефан Федак

отсими словами:

Ваша Ексцеленце! В днях грози ворожого
наїзду Ви, Ексцеленце, остали як добрий Па-
стир на Своім престолі, щоб нас кріпити у вір-
ности для церкви, українського народу і австрій-
ської держави. Тому ршив ся ворог Вас виве-
зти, щоби міг тим успішнійше знищити нашу
Церкву і здобутки українського життя і культу-
ри. Гадав царський уряд, що зломить Вас, Екс-
целенце та що потопле ногами нашу керваву
працю, на яку складали ся цілі покоління.

Та не дїждав ся сего. З царської тюрми
линули Ви духом між тих, яких вивезено, які о-
стали дома, або блукали на чужині, які бороли
ся по побовнцях, а що не могли живим сло-
вом, то письмом кріпили їх душі і стални сер-
ця. А Ваше серце, Ексцеленце, відчуло як ми
заточені в Київ на Великдень співали „Христос
Воскрес“ і „Люде песеліте ся“, що ми деліали
глубоку віру на недалеке воскресє Українці та
сердечну радість на Ваш поворот до праці на
рідній землі. Не зломив царський уряд ні Вас,
ні нас. Охорона Божої Матери, який Ви пору-
чали свою Церкву і свій нарід та себе, була, як
Ви писали, тою силою, о яку розбила ся люд-
ська злоба і ненависть.

Настала в Росії свобода. Коли ми ранше
при замкненні дверей і заслонених вікнах,
давні християни в катакомбах, слухали нашого
богослуженя, Ви Ексцеленце дїждали ся, що
самі могли віддрвалити прилюдно по божих
храмах літургію і виголосувати проповіді в у-
країнськй мові.

Благословив Вам Бог ще і тия, що могли
побачити в серці України, в золотаверхім Київі
нашу власну українську державну управу, а в
Раді австрійської Корони мужа довіря Українці.
А з великодушною ласки нашого Найяснішого
Пана зводив прибути його Царська Високість,
щоб зведличити нинішне свято Вашого прибутя.
Ми живемо, ми ростемо як свободний, рівно-
правний нарід!

Пращали ми Вас, Ексцеленце, три роки то-
му зі слезами, як вавня, нині витаємо Вас з ра-
дістю, як триумфатора. Ждуть на Вас, Ексце-
ленце, тисячі і тисячі Вам сердечно відданих
вірних людей, що хотять побачити дороге ім-
лице та пересвідчити ся, що Ваш поворот се не
сон, але гарна жива дійсність. Витайте, Ексце-
ленце, в стариннім городі українських князів, в
столиці галицької України, як Князь, як Грома-
дянин, що не вагає ся віддати душу за своє
стадо і за свою землю. Нехай Бог дасть Вам
до дальшої праці сили і здоровля, та нехай
благословить кожду Вашу гадку і почин. При-
міть, Ексцеленце, сі щирі слова іменем Комітету,
основаного волею громади для привітаня Вашої

достойної Особи. Витайте між нами, наш дорогий Архипастирю і Провіднику.

По сій промові Митрополит, сподячи скодами в діл, витав ся зі знакомими, а коли зійшов на діл,

А-р Кость Левицький

виголосив отсю промову:

Ваша Ексцеленціє! Високопреосвященний Владико!

Верташ по трьох реках тяжкої неволі зпід російського деспотизму, що носягав здоплати права нашої церкви та адекватно самостійне жите українського народу. Верташ до своєї митрополії, щоби, засівши знов на своїй престолі, розпочати нову працю для добра церкви і українського народу.

В найтяжшій хвилі життя нашого народу, коли там за кордоном ледви іскра тліла, а тут російська інвазія намагала ся знищити весь наш національний добукот тоді Ти станув забором проти ворожих сусідів, що посягали на жите народу, Тебе вивезли царські поїзники в глибину Росії як злочинця. Але жита живого народу не вблили царські деспоти. Отсе були їх послідні судороги. Бо незабаром „рокували ся заковані люди“ по сім і по тім боці кордону, впало царське правління і встала воля України.

Воля України вертає Тебе, Владико, в рідний край як величну статю Мученика народного, перед яким з подивом і пошаною стає цілий культурний світ. Дай Боже, щоби Твій поворот на волю став символом визволення українського народу!

Коли Провидінє вислухало нашої соборної молитви і вертає Тебе в рідний край, то наші центральні українські організації, витяючи Твій поворот в отсім святочнім дни радости, висловлюють непохитну надію і кріпко вірять, що в сій тяжкій лиховіттю, яке переживає наш нарід, станеш кріпко в перших рядах борців за волю і права самостійного українського народу, що будеш з нами ділити вську долю і недолю, що будеш відбивати всякі затії супостатів, які загрожують вільне жите нашого народу на його прадіній землі, та в нм не спочинеш, доки равом з народом не вибореш ліпшої долі: воскресеня українського народу.

В імя сєї праці для добра церкви і гаразду українського народу кличемо: „Наш Митрополит нехай живе многая літа!“

Похід.

Тепер Митрополит, якому дівчатка сипали цвіти під ноги, підійшов в товаристві Архипієв до прикрашеного цвітами повозу, в який всі ли оба. Тимчасом уже похід рушив. Повіз Митрополита посував ся тільки дуже поволі, такий натовп був кругом нього.

На площі св. Юра

ждали тимчасом товпи народа з процесіями Коло входові брами устроєно трибуну, з якої коли Митрополит приїхав сюди, промовив до зібраного народу

пос. А-р Володимир Загайкевич

отсими словами:

Великий день! Велика історична хвиля! По тридцятій роадуші, по тридцятій неволі, муках і нарузі вернув отсе між нас Князь гр. кат. Церкв, найпріродний сиво, оікуа і добродій українського народа, що ту вірність каторжним оплатив заслужив. І ось зійшли ся тисячі дітїй галицької України, щоби повитати Його, повитати того, що терпів за свою національність і віру, за непохитність характеру, за вірність своїм переконанням—зійшли ся, щоби заспокоїти потребу серце наших та дати веселів нашої радости, що Він між нами, нашої любові і пошани до нього.

По сім вступі бесідник в гарячих словах маює діяльність Митрополита в виходом війни і по приході російської інвазіи, Його вивезенє і засланиє, ставлячи Його побіч Подуботка, Кальнішевського, Шевченка, яких так само царське правительство мучило за Україну. На ті карти історії, де записані ті імена, перейде також імя митрополита Шенгеля, як документ боротьби України з Росією.

Бесідник витав приїхав Митрополита—в часі, коли нам треба як найбільше сид до праці, коли особливо потрібні людям великого серця й ума. Тепер творить ся історія світа, а равом з тим історія України.

Положенє наше особливо важке. Ми все ще мусимо бороти ся за наші права. Від нашого національного тіла відірвано Холмщину; подібне творить ся на Волині. В такім часі нарід жеде від Митрополита сів і діл, які стали би на сторожі прав народу.

Бесідник кінчить гарячим привітом в честь Митрополита.

В церкві св. Юра,

куди пішли тепер учасники, відправлено молебн, по яким

в. Теодозій Лемегубський

виголосив на честь Митрополита отсю проповідь:

Ваша Ексцеленціє! Слава Богу Ісусу Христу!

З отсім християнським і прадіним привітом українського народу на устах, з великим подивом в душі, з синівською пошаною та діточою любовю в серці, складає Вашій Ексцеленції чолобитну ціла галицька провінція церковна в сім катедральнім храмі в хвилі, коли Ваша Ексцеленція по трьох літах неволі за Божою волею вступили в старинний город князя Льва, щоби засісти знов на престолі славних предків та вести своє стадо до Бога, гоїти Його глибокі рани, бути Його серцем, що відчуває кожний біль, бути Його зіницею, що добавчує вську небезпеку і глядить в будучність, бути Його Батьком, бути „всім для всіх.“

Слава Богу за все, що стало ся, слава і честь „от рода в род.“

Тоді, в сю страшну хвилю, на якій сиоми здригнет ся серце чоловіка ще й за тисячу літ, тоді, коли Ваша Ексцеленція під „штурком салдатів“ опускали свою катедру, тоді ми не були в силі зняти ся духом, не були в силі зрозуміти „знамя“. Аж опісля, коли світові воді, серед котрих кується ся і доля нашої церкви та народу, стали слідувати одна по другій майже зі скоростю людської думки, аж тоді стали отвірати ся нам очі.

І серед бовдурів диму та опарів теплої крові, що зносять ся з побоєвищ, серед руїн та згаріщ добавчуємо очами нашої віри недосядиму для людського ума дарагу, якою подобаєт ся Всемигучому Богу вести нашу церкву та нарід і серед реву гармат та людського стону дослухаємо ся голосу Божого Провідіння: „Іди, яко сосуд ізбран ми єсть сєй, пронесть імя мое пред явками і царями і синими Ізраїлевими.“

Ми немічні, слабодуші маловіри плакали, коли дізнали ся, що хвилевий переможець важив ся піднести руку на Помазанника, бо ми терпіли, мов би хто роздирав наше серце та сипав в нього горячого приску. Ми великим своїм терпінєм, про яке віримо, що своєю безмежностю сягнуло аж до небесних воріт, що майже з одчаєм межувало, — ми були подібні до того гуртка перших християн, що ще не просвічені св. Духом, не розуміли слів пророка: „Сєй о о нас болізнує“, що „язвою его ми іщліхом“.

Та їх „печаль в радость времени ся!“ Ми плакали, як люблячі діти, а нині дякуємо Богу і Вам, Ваша Ексцеленціє, за Ваші терпіння, як діти католицької церкви, як діти українського народу.

До наших влиднів, немощь та страждань додав Бог в безконечній своїй премудрости і се, а саме, неволю Вашої Ексцеленції. Може се послідна важка капля у великій чаші терпінь ся. Унії та українського народа...

Раділи фарисєї та книжники, що вбили Правду, Раділи і вороги св. Унії та українського народу, бо думали, що людською силою зможуть знівечити Боже діло. Та радість їх не довго тривала. Під тягарем власних злочинів завалила ся велитенська будівля, занесяючи на послідних листках своєї історії злочин, який, дасть Бог, послідний буде в історії людства, а на її кладовищі розпустить широко свої парости найкрасша галузь католицької церкви та зацвіте рісним цвітом християнських чеснот, яким пишала ся в перших віках християнства, а серед вільних народів і український знайде належне йому місце.

Ми дякуємо Вам, Ваша Ексцеленціє, бо Ви не лиш, що своєю незалежною промистили дарагу для святого діла там за кордоном, але ще і щитом нам були тут, хоч Вас, Ексцеленціє, дідали від нас брами тюрем, бо без Ваших страждань хто зна' кілька більше прийшло би ся було нам терати. Се не пусті слова, се дійсність, яку ми пережили в послідних трьох літах. Така Божа воля! „Да будет імя Его благословенно.“

А коли пів року тому назад на стінах „тюрми народів“ повила ся віша маясь: „Mane Teke Gates“, коли віста про се, спершу глуха, а відтак чим раз пенійша розійшла ся по світі, у нас живіше завбало серце. Та ми баяли ся виявити один перед другим своїм задушевній мрії, щоби не почувти слів, які вбили-би нашу надію на поворот Вашої Ексцеленції, яку ми як найкрасшу цвітку розраду плекали в своїм серці. Як чоловік, що пробудив ся до страшнім сні цілий в холоднім поті, хоч свідомий, що змерзла проминула, одною рукою придержує серце, що молотом беть ся у груди, а другою робить знак хреста, дякуючи Богу, що страшний сон проминув, так і ми. Ми знали вже, що творчі нового ладу рішани ся звернути Вашій Ексцеленції найбільше добро чоловіка, свободу, та все таки дрожали на гадку, що може зайти щось, що спинить поворот, дрожали, бо події послідних літ навчили нас, що людська злоба нерав краю не знає.

Та Богу дякувати час вичікуваня, тривоги та несупкою живув, а ми бачимо живє серед нас Того, за яким очі вглядювали, за яким думками слідили в одного постою Його новолі в другий, за якого з серця засіяли молитви.

Не кличемо до Вас, Ваша Ексцеленціє: „Витайте нам!“, бо хіба ж таким словом вистають діти батька, що вертає з довгої, небезпечної дороги? Вони кидають ся йому до ніг, цілують Його руки і крізь сльози жалують ся, щім було але без батька. Кажуть: „Мама раз-раз плакала по кутах, а на нас сусідські діти кидали камінєм, тровили нас псами, самі виходили робили, а складали на нас. Казали, що татуна вже не вернуть, що нам заберуть наші образи з хати, що нас проженуть в обійстя“. А батько серцем відчуває, що дітям не гаразд було без нього і каже: „Я знаю, що вам доскулювали чужі діти, що не було кому обстати за нами, але я мусів їхати. Ви ще малі, не розумієте того. Та я вам гостинця прийіз, мої козани. Я багато заробив отсею дорогою. Дасть Бог, не буде у нас через цілий рік передівку, ви не будете мусім ходити у найми, а станете господарями на своїм ріднім обійстю“. Ненька радіє, а очі дітїй крізь сльози мов зірки сіяють, а батько цілує їх головки, пригортає до своєї груди і робить над ними знак святого хреста. Благословить їх.

І ми, Ексцеленціє, Ваші діти і ми Вас втаємо як Батька. Благословить нас! Ми так довго ждали на Ваше благословенє! Його нам так дуже потрібно!

Тепер промовив Митрополит,

говорячи про свої терпіння на славу Божу і звивючи вірних, щоби в молитвах дякували Богу за Його велику ласку.

По сім всі відсївали імя „Тебе Бога хвалим“.

Архирейське благословенє.

З церкви удав ся Митрополит до своєї палати і вишовши на балкони, поблагословив хрестом зібраних.

Сим свято скінчило ся.

Перед відповідю Німеччини на ноту папи.

БЕРЛІН (Ткб.) Вільна комісія зібрала ся 10. с. м. під проводом канцлера та покінчила наради над відповідю Німеччини на ноту папи.

Керенський і Корнілов.

ПЕТРОГРАД (П.Т.А.) Керенський видав слідуєчий маніфест: Дня 8. вересня зголосив ся до мене член Думи Львов і вівзав мене в імени генерала Корнілова, щоби я віддав цілу цивільну і війскову власть генералови Корнілову, який утворить нове правительство після своєї вповоби. Автентичність сього вівзаваня Корнілова потверда мені потім сам генерал Корнілов телефонічно. Тимчасове правительство, яке се вівзанє, зверненє до нього, вважає пробою деяких кругів населеня використання тяжкого подженя в краю в цілі приведеня краю до стану, що спротивляєт ся революційним здобуткам, признає колючою річю прихорочити мені ужити колючих в інтересі добра вітчизни і свободи способів в цілі знівеченя в самім печатку всяких завязів на найвищу власть і на права здобути горожанам в революції. Тому ужив в цілі вдержаня публичного порядку в краю всі потрібних арядженя, які в своїм часі будуть подані до відомости населеня. Рівночасно прикавую:

1. Генералови Корнілову, щоби віддав свій уряд начальному командантові арій на лінійнім фронті, які замикать дєступ до Петрограду а генералови Клембовському, щоби провізачично обияв службу генераліссімує, при чім має оставати в Пскові.

2. Завішую над містом і над повітом Петроградом воєнний стан. Звертаю ся до всіх горожан з вівзавем, щоби вдержали спокій потрібний для добра армії і фльоти та щоби склонили спокійне й вірно свій обовязок оборони вітчизни проти внутрішнього ворога.

По упадку Ригя.

ПЕТРОГРАД (П.Т.А.) 9. вересня. З міродатної сторони доносять: Катастрофа Риги не прийшла несподівано. Корнілов вже на конфіренції в Москві передивдував її можливість. Після дотеперішних владостий арчицької катастрофи треба вважати могутю акцію Німців і дїстрофанє їх автєлерії. В кожнім разі в часі відворєланє їх автєлерії. В кожнім разі в часі відворєланє їх автєлерії. В кожнім разі в часі відворєланє їх автєлерії. В кожнім разі в часі відворєланє їх автєлерії.

Українсько-німецький САМОУЧОК укладу проф. Онуфрія Соляса (4-те побільшене видане). Книгарська ціна у Львові і на провінції К 2.—, з поштовою пересилкою на пошлі почти К 2.20, на звичайні поручено К 2.50. [5 шт. К 10.—, 10 шт. К 18.— вже оплачено.] Висилка лише за попереднім надісланим готівки, за посліплатою о 70 с. дорожше. — Висилаю також Церк. Співаник з нотами на 4 голоси за К 1.—. Перля, шутки та вигадки, ціна К 1.20. — Замовлені і грош належить надсилати на адресу: А. Олжш, Львів, Кадацька 4. 86 14—20

ЗВІДОМЛЕНЕ Ц. І К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з 10. вересня.
ВІЙНА НА СХОДІ.

На фронті війск архикн Йосифа перейшли влора російські і ромуцькі баталіони до наступу на наші здобуті недавно становища. Їх відперто без внімка та завдано їм важкі втрати. На решті фронту тільки уміркована боєва діяльність.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.
На фронті Сочі не прийшло до ніяких більших ділань. Тільки гора Монте Сан Габрієле находила ся також влора під сильним огнем артилерії. На Монте Сан Габрієле Італійці поспішно окопують ся.

На Каринтійськїм фронті наші наступаючі шатруаї були діяльні з успіхом на горі Грамуда, де завдали неприятели тяжкі втрати. На тирольськїм фронті один з наших підіздів вдер ся до неприятельських ровів, знищив тамошні становища і вернув, полонивши 3 офіцїрів і 50 жовнїрів та здобувши машинові кріси.

ВІЙНА НА БАЛКАНІ.
На відтинку австро-угорських війск македонського фронту розвиває неприятели більшу більшу боєву діяльність. Французи, Росіяни й Італійці наступили — місцями, в кількакратній перевазі — на наші передні війска, які завернули до приготованих ліній.

ЗВІДОМЛЕНЕ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ
з 10 вересня.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕЦ ВІЙНИ.
Група війск бав. наст. прест. Рурехта: На фляндрийськїм фронті і в Артеві тільки частинно більшала боєва діяльність артилерії. В часі вчєрашних брїв на північ від Сан Кенгеа Англіїці відперли наші обезпечуючі відділи на малій ширині між Hargicourt і Villamet. Становища наші на схід від Hargicourt нині рано знова відобрано.

Група війск німецького наступника престола: В Шампанії стежкі наступу неприятели відперто. На північнїм фронті перед Верденом були днем бої піхоти. На схід від Lamodreux наші відділи вдерли ся до французських ліній по обох сторонах гори 344, завдаючи неприятели важкі втрати і вернули приводеючи більше як 100 бранців. Крім того увільнили вони відділ стрільців, який від дня 7. вересня був окружений Французами і по геройськи обороняв ся. Коло ліса Fosses і Chaupne бито ся завзато білим оружєм і ручними гранатами. Французські наступи не причинили зміни положеня.

СХІДНИЙ ТЕРЕЦ ВІЙНИ.
Фронт князя Леопольда баварського: В лісній і багнїстїй області між Ражським заливом і Двиною прийшло до успішних боїв наших відділів обезпечуючих з російськими стежками.

Фронт ген. полк. архикн. Йосифа: Ромуни і Росіяни йшли приступами у великій силі проти наших становищ, виборених нами між долиною Тротуша і долиною Ойтош. Неприятеля відкинуто на всіх точках огнем і в бою з близька, при чім завдано йому тяжкі втрати.

Фронт македонський: На північний захід від озера Малїк наші війска, сточкі на переді, відступили перед переважаючим неприятельським натиском на гору, на південний захід від озера Охрида.

В місяци серпни 64 наших летунів не вернуло з летів проти неприятели, а чотири наші балюони на приволі буди зістрілені. Втрати наших неприятели вносять в тім самім часі 37 балюонів на припоні і що найменше 295 дітаків, з яких 129 стручено поза нашим фронтом а 169 по тім бої неприятельського фронту.

НАДІСЛАНЕ.
Красвий адвокат
Д-р ЄВГЕНІЙ ГВОЗДЕЦЬКИЙ
веде канцелярію у Львові
при вулиці Прасоїцїна ч. 6. 25—?

Під Крилами Церков

В се літературна ластівка, яка залетїла до нас із закордонної України.
Оповіданє дуже інтересне і веселе.
НАПИСАВ ЗАКОРДОННИЙ УКРАЇНЕЦЬ Ю. СТРИЖАВСЬКИЙ.
Цїна 1.50, з пересилкою 1.60.
Замовляти: „Дешеве Видавництво“ Львів, Бляхарська 18. П. пов. (ганок).

ПОЧЕНЕ НІГ

усуваю певно спеціалїний пудер „Савон“, пакет ва 1.20 К. На провінцію висилаю тільки за попереднім надісланим належностя 1.40 с. на порто. — Однєвоке заступство
Ф. ФЕДЕР, — Львів, Сикстуська ч. 7. 70 29—30

Лекцію на провінції до шкїл гімназїяльних або народних приймаю. — Левяцька, Львів, вул. Тереса 2. с. 211 1—2

П. Ученики знайдуть приміщенє при старшїй інтелїгентній родині в вітком або без. Скарорівська ч. 5. П. п. Пошї фронтовай. 203 2—3

Д бухгалтері і німецької переписки приймає варав помічника (до) Книгарня Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, Ринок 10, Платня після умови. 209 2—3

Парохія не вищєна, при гостиниці, 58 м. доброго поля, 600 душ, не вилагаюча праці а обильна, 3 км. до стаці, до замка. Згєлошена приймає до кінця вересня: Уряд парохїяльний Молодичє, п. Бортькип над Дністром. 210 2 3

Сторож потрібний до Українського Академічного Дому — грамотний, в спосарством. Довїрвати ся: Чарвєцького 26, канцелярія друкарї. 212 4—5

Спеціалїст хорїб венеричних і скїрних
Д-р ФРІШ Валова ч. 11. 166 2—3

ПЕЧІ „АВТОМАТ“ а самодїлаючою регуляцією, що грїють безустанно день і ніч, дають одностайну, приятну температуру, щєдять 30%, опалу, продає виключно представництво і фабричний склад на Галиччїму
Володислав Вагнер у Львові, вул. Личаківська ч. 5 (партер). 195 2—4

ЗОШИТИ до всіх шкїл, та всякі шкїльні прибори можна набувати по найдешевшїх цїнах в **„СОЮЗНІМ ВАЗАРІ“** у Львові, вул. Руська ч. 10. 153 4—1
Висилка на провінцію оборотною поштою.

ПОРТРЕТИ митрополита Андрія графа **ШЕПТИЦЬКОГО** в гарних рамках — аї шклом по К 8 або К 14 — висїдал: **ІВАН ПАВЛИК**, Львів, Ринок 10, (Просвіта).
На опакованє і порто долучати К 2.50; замовляючі 10 штук на раз не платять опакованя і порто. По тім самїм цїні в портрети: Шевченка, Франка, Хмельницького і ин. За пісїплатою не висилають ся. 151 5—10

Книжки і шкїльні прибори продає найдешевше **ШИМОН ВОГЕН** Ринок 24 (давнїйше вул. Сикстуська 2). XVI 4—5

Календарик „Самохотника“ повийть ся за два тижні. Се першїй і одинокий стрільцький гумористичний календар. Знамениті карикатури! Цїна тільки 70 сот. Замовляти в адміністраці „Самохотника“, Кїш УСВ. Етаррепрот 445. Дїстанє також по всіх українськїх книгарнях і торговлях. 199 3—3

ФУТРА мужьскї, жїночі, до подорожї, закупаєсья, куртка і гарнїтура футринї у великїм виборі продаю дуже корасно. Купую ношенї футра, та сирї лїса, тїрї і кува. **О. Влопф**, вул. Пїлїтського 1, коло Банку Уїгоп. 201 3—5

Надворний технїк-дентист його кор. виск. князя Яше в Мадрїту
Б. БЕРІЕР 175 5—3
Львів, Карла Людвїка ч. 7. П. п.

На відбитій території

положені господарські торговельні спілки і філії Т-ва „Сільський Господар“ мають:
1) згєлоситьсь безпроболочно в місцевих старостах, щоби обняти викупно збїжа і бараболь та заосмотрене повіта средствами поживи.
2) вислати сейчас до Львова свого делегата за інструкціями в господарськїх справах, дозвіл на подорож дає місцева єтанна команда.
Всіх їдучих через ті місцевости просимо отсе число часописи доручити інтересованим інституціям і людям. VI 8—9
КРАВНИЙ СОЮЗ
Господарсько-Торговельних Спілок
Львів, вул. Зїмеровича ч. 20

АДРЕСА: Hauptkasse der Zentralleitung der Ukrainischen Legion LIWIEN, WILHELMSTRASSE 20
ПРОСИМО НА АДРЕСУ
СЛАТИ ЛИСТИ І ДАТКИ
НА СТРИЛЬЦЬКІ ЦІЛИ.

Одиноке українське
Тов. взаїмних обовязченє на житє і рєста п. **„КАРПАТІЯ“**
Почесний президент його Ексцїлєсивнїх актор полїт граф Шептицький.
Товариство опєрте на взаїмностя, а терез не має виски припадають сяким членам.
Ручнїть вже по трєх літах неоспоримїсть і повна палїсть обезпечєня.
Приває по трєх літах право викупу, а також вже по трєх літах удїлєно позачки за збїжї відсотки.
У всіх справах звертати ся на адресу:
Львів, — вулиця Руська ч. 10.
Години урядовї: від 8. до 2.

Великий український співаник
НАША ДУМА
Зладив Антїн Галяк.
(Друге виданє, справленє і побільшенє).
182 пісєнь. 200 коломийєн.
Піснї подїленї на шість груп:
I. Патріотичні і полїтичнї (21 пісєнь).
II. Історичнї (19 пісєнь).
III. Становї: а) козацькї (17 пісєнь), б) чумакькї (7 пісєнь), в) бурлацькї (7 пісєнь), г) опришкєцькї (3 піснї), д) побутовї (18 пісєнь).
IV. Сїчовї, соціально-стрїльцькї (26 пісєнь).
V. Любовнї (64 пісєнь).
VI. Коломийєкї (209 пісєнь).
Цїна співаника „Наша дума“ К 2.50. (оправленї в полотно К 4.50).
Сей великий Співаник можна набути також окремими частями, а іменно частє перша п. з.
НАША СЛАВА
у якї поміщенї піснї патріотичнї і полїтичнї, історичнї, становї, сїчовї, соціально-стрїльцькї.
Слєваккї НАША СЛАВА коштує К 1.48.
Частє друга п. з.
НАША ПІСНЯ
мієть піснї любовнї і коломийєкї. Співаник НАША ПІСНЯ коштує К 1.40.
На замачїну пересилку поштою треба долати 30 сот. а на поручену 65 сот. Замовленї і рїшєчасно гроші треба висилати під адресою Канцелярія Тов. „Просвіта“ Львів, Ринок 10